

Camí de Peguera

Cercs

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Diferents indrets del terme municipal. Sector central del terme municipal

Coordenades:

Latitud: 42.1526
Longitud: 1.82351
UTM Est (X): 402798
UTM Nord (Y): 4667389

Classificació

Número de fitxa 08268 - 92
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: alguns trams es troben afectats per les modificacions de les noves vies de comunicació.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: diversos propietaris
Autoria de la fitxa Sara Simon Vilardaga
Data de registre de la fitxa: dc., 06/04/2016 - 02:00

Descripció

Camí ramader catalogat com a camí secundari. Parteix el terme municipal de Cercs en dues meitats pràcticament per la seva part central. Té el seu inici en el gran eix de transhumància ICR1 (camí de Berga a

Urús per coll de Jou) i el final en el camí de Peguera a l'Estany (ICR35). Aquest camí consta inventariat com a camí ramader a l'"Inventari dels camins ramaders del Berguedà" amb el Codi ICR94. La part inicial del camí s'ha vist alterada per la urbanització tant del nucli antic de Cercs com del barri nou de Sant Jordi. La descripció que en fa l'Inventari retalla la seva sortida: "Des de l'ermita de Sant Jordi de Cercs surt un camí que va en direcció a Peguera. Passa pel collet d'Hortons i agafa en direcció a l'Erola passant per darrere de la casa de cal Torner i per Vall-llobrega. Passa per l'Erola i per la collada de Palou, on hi ha dormida de ramats." A l'alçada dels Graus de Peguera el camí surt del terme municipal de Cercs i entra en el de Fígols. El tram del camí inclòs dins de Cercs es correspon actualment amb un camí forestal. (CAMPILLO: 2007).

Observacions:

Un camí ramader (o carrerada) és un camí públic destinat al desplaçament de ramats. Els camins ramaders són un bé de domini públic d'interès econòmic, social i ambiental. D'acord amb la Llei 3/1995, de 23 de març, de vies pecuàries, aquests camins són de titularitat autonòmica i té per finalitat "regular-ne l'ús, defensar la seva integritat i garantir-ne l'ús públic tant en quant facilitin el trànsit ramader com quan es destinin a altres usos compatibles o complementaris. A més, d'assegurar la correcta conservació dels camins ramaders, així com d'altres elements ambientals o culturalment valuosos directament vinculats a ells, mitjançant l'adopció de les mesures de protecció i restauració necessàries", a través del departament responsable, en aquest cas, el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació de la Generalitat de Catalunya.

L'any 2.007 es va realitzar l'inventari dels camins ramaders del Berguedà per part del Grup de Defensa de la Natura, dirigit per Xavier Campillo i Besses, i el suport del Parc Natural del Cadí-Moixeró i de "Berguedà Iniciatives SD SL". Es va establir una divisió de les vies de la següent manera: grans eixos de transhumància, camins principals i camins secundaris (vies que enllacen camins principals).

L'amplada d'aquestes vies pot oscil·lar entre els 10 i els 75 m. L'extensió de les xarxes de carreteres asfaltades s'ha solapat, en alguna ocasió, amb els camins ramaders.

Les coordenades pertanyen al coll de l'Erola.

Història

El conjunt dels camins ramaders forma part d'una complexa xarxa de vies de comunicació, que es poden categoritzar en diferents tipologies, entre els quals hi ha els grans eixos transhumants. Dins el terme municipal de Cercs té la categoria de gran eix transhumant el camí que provinent de Berga es dirigeix cap a Urús passant pel coll de Jou (ICR1); una altra categoria són els camins principals, com el camí de la Baells a la Pobla pel Catllaràs (ICR25) o el camí dels Pegueresos (ICR91) i, finalment, hi ha els camins secundaris, com el camí de Peguera a l'Estany (ICR35), el camí de la Nou de Berguedà (ICR89), el camí de la Garganta (ICR90), el camí de Coll Mercadal (ICR93) o el camí de Peguera (ICR94). Els camins ramaders estan connectats entre ells ja que la seva funció és permetre el trànsit dels ramats transhumants que provinents de la costa i la plana es dirigien a les pastures pirinenques. De fet a la comarca del Berguedà hi creuen alguns dels camins ramaders més importants de Catalunya, entre els que cal destacar el camí ramader que uneix el Vallès amb Castellar de N'Hug i el Pla d'Anyella. És difícil saber-ne l'antiguitat, tot i que consten poques mencions directes són esmentats des d'època medieval; de fet, la majoria han estat emprats des de temps molt reculats i en alguns casos, el seu trajecte o algun tram, forma part de camins de connexió emprats no només com a ramaders, sinó també com les vies naturals de pas i d'unió de diferents poblacions.

Els camins ramaders són un bé de domini públic i de titularitat autonòmica, i són inalienables, imprescriptibles i inembargables; estan protegits per la llei 3/1995, de 23 de març, de vies pecuàries. La llei diu que "se entiende por vías pecuarias las rutas o itinerarios por donde discurre o ha venido discurrendo

tradicionalmente el tránsito ganadero."(art.12). La llei contempla usos complementaris dels camins ramaders com el passeig, la pràctica de senderisme, i altres, sempre respectant la prioritat del trànsit ramader.

Bibliografia

AGRUPACIÓ DE MUNTANYENCs BERGUEDANS (1984): "Pels camins del Berguedà", a l'Erol, , p. 75-81.

CAMPILLO, X. (dir.) (2004): Inventari de camins de la comarca del Berguedà (segona fase). Consell Comarcal del Berguedà. Escola Universitària de Turisme i Direcció Hotelera, Naturgest S.L.

CAMPILLO, X. (dir.) (2007): Inventari de camins ramaders del Berguedà. Grup de Defensa de la Natura del Berguedà, Parc Natural del Cadí-Moixeró, Berguedà Iniciatives SD, SL.

GALERA, A. (1996): "Els camins medievals en la Catalunya central: entorn les Stratae Kardonensia i la Via Salinaria". Dovella, , 21-28.

Mapa i guia excursionista Rasos de Peguera-Serra d'Ensià. Col·lecció E-25, Pirineu i Prepirineu. Editorial Alpina, edició 2004-2005.

SERRA, R. i SANTANDREU, M. D. (1984): "Dels camins romans a les carreteres asfaltades", a l'Erol, p. 12-22.

TORRES, C. A. (1905): Itinerari per les Valls Altes del Llobregat. Berguedà. Barcelona.